

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de
contencios administrativ -

SENTINȚA CIVILA NR. 100/2007

DOSAR NR. 100/2007

Ședința publică din data de 12.09.2007

Complet compus din:

Președinte - []

Grefier - []

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC [] în contradictoriu cu pârâtele A.N.A.F. BRAȘOV, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV, având ca obiect "anulare act de control taxe și impozite".

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședința publică din data de [], când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, pentru a se depune concluzii scrise la dosar, a amânat pronunțarea pentru data de [], iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare pentru data de [].

TRIBUNALUL

Constată că, prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de [] sub nr. [], reclamanta SC [] în contradictoriu cu pârâtele A.N.A.F. BRAȘOV, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei de impunere nr. [], a Raportului de Inspecție Fiscală nr. [] și a Deciziei nr. [] a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov, iar în temeiul dispozițiilor art. 15 alin.1 din Legea nr. 554/2004 a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În motivarea acțiunii se arată că actele administrativ fiscale emise sunt nelegale.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 1, 2, 10, 11, 12, 15, 17, 18, 20 din Legea nr. 554/2004.

La termenul de judecată din data de 26 septembrie 2007 intimată a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe considerent că acțiunea este neîntemeiată, arătând în apărare cu privire la cererea de suspendare că trebuie îndeplinite atât condițiile prevăzute de art. 215 alin.2 din O.G nr.92/2003, precum și condițiile generale prevăzute de Legea nr. 554/2004.

În ce privește fondul cauzei, față de faptul că în cererea de chemare în judecată reclamanta nu a arătat motivele de fapt pe care se întemeiază cererea așa cum imperativ arată prevederile art. 112 pct. 4 și 5 Cod procedură civilă, intimată și-a rezervat dreptul de a completa apărările de fond.

La termenul de judecată din 23 noiembrie 2007 instanța a stabilit în sarcina reclamantei în temeiul prevederilor art. 215 Cod procedură fiscală cauțiune în cuantum de lei pentru cererea de suspendare a executării.

Reclamanta a solicitat revenirea asupra dispoziției de plată a cauțiunii pe considerent că intimată a înființat sechestrul asigurător asupra bunurilor sale până la concurența sumei de lei, astfel că intimată este pe deplin garantată atât sub aspectul valorii sechestrate cât și contra exercitării contestației cu rea credință.

De asemenea reclamanta a solicitat suspendarea judecării cauzei în temeiul dispozițiilor art. 244 Cod procedură civilă, arătând în motivarea cererii că are pe rol acțiune în anularea actelor și faptelor de comerț exercitate de către Banca Romextera - dosar comercial nr. al Tribunalului Comercial București, acte și fapte de comerț pe care reclamanta le consideră generatoare de TVA, contestație la titlu și formele de executare dosar civil nr. și plângere împotriva procesului verbal de contravenție.

Cu această ocazie, reclamanta a motivat acțiunea în sensul că a formulat obiecțiuni cu ocazia întocmirii procesului verbal de constatare a contravenției, iar intimată face confuzie între neevidențierea unor sume în actele contabile și acte sau fapte de comerț generatoare de obligații fiscale de TVA.

Se arată în considerente că neemiterea de conturi T.V.A. s-a efectuat în următoarele situații:

a) i-au fost virati o serie de bani de la diverse persoane juridice, cu titlu de garanție contractare, urmând a se negocia contractele de livrare de mărfuri și efectuarea primelor importuri din țară însă nu există vânzări, livrări de marfă/transfer de proprietate și nici nu există prestări de servicii în sensul Codului fiscal și codului civil, astfel că nu există faptul generator de taxă pe valoare adăugată;

b) a doua situație este cea în care, în luna noiembrie 2006, banca la care are cont curent (...) i-a înmănat un extras al unui subcont de care nu avea cunoștință și nu a dat dispoziție să fie deschis, nu a ordonat nici încasări și nici plăți, nesolicitând să se opereze cu și prin el. Extrasul viza rulaje aferente lunilor iunie - septembrie 2006, luni închise din punct de vedere fiscal.

Se mai arată că nici una din situații nu se înscrie în dispozițiile:

- art. 134 indice 1 Cod fiscal "faptul generator (de T.V.A) intervine la data livrării bunurilor sau prestării serviciilor"- ori în speță de fapt nu au fost efectuat nici livrări de bunuri și nici prestări de servicii;

- art. 134 indice 2 cod fiscal - "exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator (din textul mai sus citat);

Art. 155 Cod fiscal – "persoana impozabilă trebuie să autofactureze până la cel târziu în a 15 a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator (respectiv transmiterea proprietății sau prestarea serviciilor care a arătat că nu există " și

- art. 156 Cod fiscal – evidența operațiunilor.

Intimata arată prin întâmpinare că urmare a verificării organelor de inspecție fiscală s-a constatat că în perioada iunie 2006 – martie 2007 societatea a încasat sume de bani sub formă de avansuri de la diverși clienți, care au fost înregistrate în creditul contului 411 "clienți", în condițiile în care acesta este un cont de activ, iar soldul contului este debitor și reprezintă sume datorate de clienți și a înregistrat unele avansuri încasate în contul 419 " clienți, creditori", fără a emite facturi pentru avansurile încasate în termenul prevăzut de lege și fără a colecta T.V.A.

Cu ocazia verificării documentelor primare (ordine de plată, cecuri încasate, extrase de cont) în corelație cu jurnalele de vânzări, balanțe de verificare întocmite de societate, s-a calculat suplimentar T.V.A de asupra sumei de , încasată de reclamanta și înregistrată în creditul conturilor 411 și 419 și pentru care reclamanta nu a prezentat facturi și nu a colectat T.V.A.

În drept, s-au indicat incidenta dispozițiilor art. 134 indice 1 și art. 134 indice 2 alin.1 și 2 din Legea nr. 571/2003 și Normele Metodologice de utilizare a conturilor contabile și s-a arătat că din aceste prevederi rezultă faptul că exigibilitatea T.V.A. este anticipată faptului generator în cazul avansului, iar taxa devine exigibilă la data încasării acestuia.

Intimata arată că soldul contului 411 clienți trebuie să fie debitor (fiind un cont de activ), iar în speță acest sold este creditor cu încălcarea prevederilor Legii nr.82/1991 republicat.

După formularea contestației administrative a solicitat reclamantei ca în termen de 5 zile să prezinte documente justificative și anume ordinele de plată și extrasele de cont prin care s-au încasat avansurile înregistrate în contul 419, însă cu adresa nr. , reclamanta i-a comunicat că documentele solicitate au fost predate I.P.J Brașov – conform procesului verbal de predare primire din , proces verbal din care rezultă că serviciul de Investigare a Fraudelor au ridicat documente din perioada septembrie - decembrie .

În concluzie, intimata a reținut că reclamanta nu a prezentat documente justificative din care să rezulte că a colectat T.V.A. aferentă sumei de .

lei înregistrată în evidențele contabile ca avans marfă în contul 419 " clienți creditori" și T.V.A aferentă sumei de [] înregistrată în creditul contului 411 " clienți" și nu a făcut dovada restituirii" sumelor încasate dublu către plătitori, iar potrivit prevederilor legale avea obligația de a emite facturi către fiecare beneficiar, pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de a 15 a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care a încasat avansurile.

Instanța a respins cererea de suspendare a executării actelor contestate la termenul de judecată din data de [] pentru neîndeplinirea condiției obligatorii a depunerii cauțiunii și a respins cererea de suspendare a judecării cauzei prin încheierea de ședință din data de [] pentru considerentele expuse în încheiere.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. [] din verificarea documentelor primare (ordine de plată, cecuri neîncasate, extrase de cont) și a jurnalelor de vânzări, balanțe de verificare întocmite de societate s-a constatat de către organele de inspecție fiscală că în perioada iunie - martie reclamanta a încasat sume de bani sub formă de avansuri de la diverși clienți care au fost înregistrate în creditul contului 411 „ clienți”, în condițiile în care acesta este un cont de activ, iar soldul contului este debitor și reprezintă sumele datorate de clienți.

S-a mai reținut că societatea a înregistrat avansurile respective în contul 419 „ clienți - creditori”, fără a emite facturi pentru avansurile încasate în termenul prevăzut de lege și fără a colecta T.V.A.

Cu această ocazie s-a verificat și recalculat TVA aferentă avansurilor încasate în fiecare lună, pentru care petenta avea obligația de a emite facturi, a colecta TVA, a declara și plăti la bugetul de stat și a rezultat că asupra sumei de [] lei încasată de petentă și înregistrată în creditul contului 411 „ clienți - autentic distinct” și 419 „ clienți - creditori” și pentru care nu a prezentat facturi a colectat TVA de [] și a calculat majorări de întârziere în valoare de [] lei pe perioada []

Aceste obligații de plată s-au stabilit prin Decizia de impunere nr. [] iunie []

Împotriva acestora acte administrativ fiscale societatea SC [] SRL a formulat contestație administrativă, iar prin Decizia nr. [] a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov s-a respins contestația ca neîntemeiată pentru sumele de [] de plată și [] majorări de întârziere și cea cu privire la solicitarea de suspendare a procedurii administrative a contestației și s-a respins ca inadmisibilă contestația cu privire la suspendarea executării actului administrativ.

Starea de fapt reținută de organele de inspecție fiscală este corectă fiind confirmată de balanța de verificare a lunii martie [] Astfel, societatea a

înre:
lei d
nu a
cont

dive
care
cole

mart
167.
3818

inter
taxei
înain

pot
gene

admi
știe
cuno
sume

oblig
către
presti

și leg
actiui

"AGF
A Ju
DIRE
sediui

înregistrat solduri finale creditoare în contul 411 „clienții” în sumă de ... lei de la diverși clienți, sume încasate prin bancă cu ordine de plată iar societatea nu a prezentat documente ca să justifice natura acestora sume nici cu ocazia contractului și nici ulterior.

În perioada iunie ... – 31 martie ... societatea a încasat avansuri de la diverși clienți pe care le-a înregistrat în contul 419 „clienți – creditori” și pentru care a emis facturi de avans cu întârziere sau nu a emis facturi de avans și nu a colectat TVA.

Această stare de fapt a fost reținută din balanța de verificare pe luna martie ... din care rezultă că în contul 419 este înregistrat un sold creditor de ... lei potrivit O.P nr. ... nr. ... și nr. ...

În drept, potrivit art. 134 indice 2 alin.1 Cod fiscal exigibilitatea taxei intervine la data de care are loc faptul generator, iar prin derogare exigibilitatea taxei intervine de la data la care se încasează avansul, pentru plățile efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.

Ipoteza exigibilității T.V.A este la data încasării avansului, astfel că nu se pot reține susținerile reclamantei privind inexistența în speță a faptului generator de T.V.A. și pe cale de consecință a obligației de plată a acesteia.

De asemenea, în mod corect cu ocazia soluționării contestației administrative s-a înlăturat afirmația reclamantei care a susținut că nu are cu să știe de încasări pentru că acestea au fost operate printr-un subcont de care avea cunoștință, întrucât organele de inspecție fiscală au colectat T.V.A. aferentă sumelor încasate în avans și ce au fost evidențiate în contabilitatea societății.

Indiferent de natura sumelor virate ca avans sau garanție societatea avea obligația ca în termen de 15 zile lucrătoare de la data încasării să emită facturi către beneficiari pentru sumele încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, instanța reține temeinicia și legalitatea actelor fiscale contestate pe care le va menține și va respinge acțiunea formulată de reclamanta SC ” ... ”.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
H O T Ă R Ă Ș T E

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC ” ... ” cu sediul în ... A Județul Brașov, în contradictoriu cu pârâtele A.N.A.F. BRAȘOV și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV, ambele cu sediul în Brașov B-dul Mihail Kogălniceanu nr.7.

Definitivă.